

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 4111/2019
17.09.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јово Кртинић, адвокат из ..., против туженог „ЕНЕРГОТОК“ ДОО Београд, чији је пуномоћник Страхиња Стојковић, адвокат из ..., ради утврђења и исплате, одлучујући о ревизији тужиоца, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1081/18 од 05.06.2019. године, у седници одржаној дана 17.09.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1081/18 од 05.06.2019. године.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П1 432/2016 од 26.09.2017. године, у ставу првом изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се утврди да је био запослен код туженог у периоду од 28.08.2008. године до 15.04.2009. године. У ставу другом изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да му на име разлике зараде, за период од августа 2008. године до априла 2009. године, исплати укупан износ од 35.040,00 динара, са законском затезном каматом на сваки појединачно опредељени месечни износ. У ставу трећем изреке, одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу на име накнаде штете због неискоришћеног годишњег одмора исплати износ од 12.320,00 динара, са законском затезном каматом. У ставу четвртном изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да у име и за рачун тужиоца уплати доприносе за обавезно социјално осигурање за период од августа 2008. године до априла 2009. године. У ставу петом изреке, одбијен је захтев да се обавезе тужени да тужиоцу накнади трошкове поступка. У ставу шестом изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 279.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1081/18 од 05.06.2019. године, у ставу првом изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена је пресуда Другог основног суда у Београду П1 432/2016 од 26.09.2017. године. У ставу другом изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по жалби. У ставу трећем изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 54.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је изјавио благовремену и дозвољену ревизију, из свих законом прописаних разлога.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду по ревизији тужиоца у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 и 55/14), па је утврдио да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредбе парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. На друге битне повреде одредаба парничног поступка у садржини ревизије није конкретно указано.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је у току грејне сезоне 2008/09 године био на раду у котларници ... „...“, а на које послове је упућен од стране туженог, по усменом налогу. За извршени рад тужени је исплатио тужиоцу накнаду у износу од 120,00 динара по сату, а након што је грејна сезона завршена тужилац више није радио при наведеној Из садржине Правилника о организацији и систематизацији радних места од 21.01.2008. године произлази да не постоји као систематизовано радно место ... код туженог.

Полазећи од напред утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је одбио тужбени захтев да се утврди да је тужилац у спорном периоду био у радном односу код туженог, као и тужбене захтеве за исплату разлике зараде, накнаде за неискоришћени годишњи одмор и уплату доприноса за обавезно пензијско и социјално осигурање. Овакву одлуку другостепени суд је потврдио у жалбеном поступку, прихватајући разлоге првостепеног суда.

Ревизија тужиоца није основана.

Из утврђеног чињеничног стања произлази да је тужилац у грејној сезони 2008/09 упућен у ... „...“ ради одржавања система грејања објеката, међутим, не по основу уговора о раду, како то неосновано стоји у садржини ревизије, већ по основу уговора о делу. Правни однос између тужиоца и туженог, дакле, није био радноправног карактера, већ је успостављен према општим правилима облигационог права. У том смислу, тужилац као посленик је обавио уговорене послове по усменом налогу туженог и за то је примио уговорену накнаду. Стога, није било основа да се тужиоцу досуде накнаде из радног односа, будући да радни однос код туженог није заснован, а како су то правилно закључили нижестепени судови.

Право на зараду и право на накнаду регреса годишњег одмора, те право на уплату доприноса по основу уговора о раду представљају права која су по Закону о раду предвиђена у корист запосленог. Услов остваривања ових права је положај запосленог, који се у смислу члана 34. став 1. Закона о раду стиче даном ступања на рад код послодавца. Тужилац никада није ступио на рад код туженог, већ је са туженим закључио усмени уговор о делу са свим правним последицама које произлазе из овог именованог правног посла у смислу члана 600. Закона о облигационим односима. За обављени посао тужилац је примио уговорену накнаду. Отуда, нема право на зараду у смислу члана 104. Закона о раду, накнаду регреса за коришћење годишњег одмора у

смислу члана 118. став 1. тачка 6. Закона о раду, те припадајуће доприносе за обавезно осигурање у складу са посебним законом из ових области.

На основу изложеног, Врховни касациони суд је применом члана 414. став 1. Закона о парничном поступку одбио као неосновану ревизију тужиоца.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић